

■ Bulud Muradi

Bulud Muradi o taylı şairlər arasında öz dəsti-xətti və üslubu ilə seçilən şairdir. 1980-ci ildə Miyanada anadan olub. Ali təhsillidir. Şairin indiyə qədər iki kitabı nəşr olunubdur. Hazırda Tehran şəhərində yaşayır.

PAYIZ

Açıram pəncərəni
aynanın arxa küçələrincən...
Payız oluram,
və sənsizlik
yığdığım bütün nömrələrdir.
Payızdır yatağım,
Şəhərin ortasında
açarsam - gözlərimdən
dağılır bu qatıl saçların,
Payız kimi
tökülürəm çiyinə.
Hər səhər
darayanda yalqızlığını
aynada tərsdir şeir
Ayaqüstü sevgilər kimi
Güzgüleri bağla, bitsin

Saçlarından başlanır payız,
Qış

VƏ EŞQ, VƏ BU MAHNI

Xatırladığın əvvəl mahnıyam,
Zil səsləri ilə küçələr
məni oxuyar.
Evin boğazın
gələn qəm kimi
Səni dünya gəyirəndə
Bilməzsən hara gedəsən, kimə mesaj atasan.
Sənə adlar və ədədlər arxasını çevirər
Onda əvvəl yadından çıxan mənəm
baqqallara da durub salam vermək istərsən,
havaların isti-soyuğundan danışarsan,
Yeyin sovuşarsan qəzetlərin qabağından
xəbərləri yubadarsan bir vida kimi.
Sənə göz altı baxıb ah çəkən ağacdən,
anandan gözlərini qaçırdanda
Məni xatırlama
Son yol ağladığın kimi
Ağlarsan

...və eşq,
və bu mahnı
Öz başına
və rep üzərində

NAĞILIN QALANI

Əllərimdən tut!
Düşərəm yoxsa, bu sətirdən dənizə,
Adamsız məktublar kimi

İlham Qəhrəmanın təqdimatında

islanar ayaqlarım.

Yollar
hər kəs,
hər səhər
Başmaqlarını vakslayırkən!
sanki tanklar təkərlərini
Adamlar bir birlərini -
sərhədlərini -
Sərhədlərini
necə ölməkləri kimi seçirlər.
Seçki sandığından bu seirin o tayınadək
Durum açım yadıma düşən pəncərələri
Tək-tək sevginə düşüm
üç alma kimi
Cazibənin qırmızı gözlərindən...
Gözlərindən başlayaq həyatı əvvəldən!...

...hər nağılın qalanı sənin gözlərindir!...

SƏN VƏ ÖLÜM

Əllərin əcəmi,
Gözlərin xalq ədəbiyyatı qədər qara
Ölürəm ha, ağlarsam səni.
Türkcə gül biraz,
Bütün dağların adını bacarırsansa,
döydür adını qəlbimə,
və kimşəyə söyləmə gördüyün bu yağışları
(Sönər böyük şəhərin işıqları
Süper marketlər boşalar sözcükdən
Ac qalar həmsəhrilər birdən)

Ölümün plastik saçları şərab rəngində
Çinli bir gəlincikdir cinli...
Kökü qırılmış
durmadan eyni bir mahnı çalır.

Bəri baxma!
Pəncərələri, ulduzları və səni çəkib aparar
bu ərəbcə ölüm...
Kəs saçlarını kimsə tanımasın səni!

HƏYAT

Yuxulu bir bulaq yaşayır qucağımda bax!
Sənin yerində
Həyat ovuclarımda açır çiçəklərini...

Çətir açıram -
Hardasa, yağın yağışların ehtiramı ilə.
Əriyir ürəyimdə,
Süzürəm fincanlara yoxluğunu
Sağlıq verirəm yellərə adını,
Cızırım mıxla havaya
yırtilır gecə
damırsan,
Boğulur yakamoz gözlərinin
Qara dənizində
batmış gəmilər
səni yuxu görürlər.

Qurtulur fincanın içində fırtına
Ateş,
həyat
Həyat yoldaşının ağrıyan yumruqlarıdır həyat!
Utancaq bir qönçədir -
gözlərinin altında göyərir
Ağrıdan göyərir, gülüm!
Ağrıdan
Baxmıram!...

1-ayaqqabıları mazlamaq

GÖZLƏRİNİN HAVASINA

Gözlərinin havasına
Şair oldu quşlar,
Quş oldu şairlər.
Uçub getdilər
Məhzun, filosof evlərdən öncə
Ağaclar bildiriş verdilər
qəzetlərdə.
Uşaqlarını satırlar
Su bahasına!...
Su....s!!
Aldırma!
Ağac qaş-göz etməz,
quş da.
Təkcə mənle küçələr aldıq ətrini
Bu əllərimizə bax!
Alın yazın tərleyəndə
Bu əllərimizə bax!
İşçilərin ay başında
Uşaqların uzanmış əllərindən
Rəng aldıq, rəng verdik.
Gözlərin qara geyindi
Bu ucuzlu əlifbalar kimi
baxma!
Səsini verdik pəncərələrə
Açdı çiçəklər kimi uçdu ha...
Zil gözlərinin havasına...

De quşlarla başlansın sabah!
Ay-ulduz batır qəbir daşların üstündən çıxır
Adın gələcək əsir qəlbim
Aşırıq bir bayraq kimi
Bu zindənda
Sığmayıram əynimə ölüm kimi,
Ağrı kimi,
ah kimi.
Çək bu şəhəri çıxart sözlüklərin altından
Bax gör sənsizliyin harasında yam?

...de quşlarla başlansın sabah!
Göy üzünü - bu vərəsəli xarabanı
Uçub, uçub başıma çalan quşlarla...
Mənə baxma!
Saçlarıma bax! Saçlarıma!
Atılmış bir bayraqdır rüzgar əlinde
Bu ayağımadək uzanan saçlarıma!
Gecəyəm - ətəkdən başa gecə
gözlərimə baxma!
Əllərimə bax:
nə əl atdı gündüzün yarımçıq binasına,
Nə başmaq tayı hansısa qırx əlli böyüye
Hərəmsiz bir göyərçin əllərimdən ölüm dənəyir,
Əllərim ölüm
bu ağ əllərim sadəcə iki çaxmaq daşdır!...

Ayaqlarıma bax! Ayaqlarıma!
Nə Atilla səfərində suluq bağladı Avropanı tapan-
da,
Nə anamın yerikləyən kəpənəkləri qovdu Lazaros
bağında.
İş dalınca evdən yürüdü sadəcə
bir əsgər kimi.
Şeir coğrafiyasında
yerlə göyün qoşulduğu dağlara çatdı
Çağdaş olmaz ayaqlarım daha...

Mənə bax - nə rahat oynadın həyatımla sevgi!
Əski havalarda əl çaldım sadəcə quşlar kimi əl...
Yandıq...